

PAPÍROVÉ STRAŠIDLO HYENISMU

(základní úvaha)

Hyeny všech zemí, spojte se. Vlčáček, šakalík, hyena. Evropa obchází strašidlo, strašidlo hyenismu. Atď...

Jistě si ještě někteří z vás (pamětníci) vybavíte podobná hesla ve spojení s jiným ISMEM.

Nová frazeologie nás unavuje, stále někde temná síly a starají se struktury, hybateli problémů jsou oni.

Komunisti.

Přitom je takové označení zavádějící a může vést ke špatnému pochopení dějin (no, to by nebylo nejhorší), situace (...no...), a hlavně ke špatnému odhadu do budoucna (a sakra) nebo dokonce nedocenění nepřitele. (Kde je tady východ ???)

Termín komunista je chabý a kdo s takovým pojmem ve svých úvahách kalkuluje, tak si ještě doteď myslí, že pro navigátory kosmických koráblí je nejtěžší vyhnout se těm drátům v oblacích, kterým se říká poledníky a rovnoběžky.

Komunista je natolik pomíjivá kategorie jako Vrchní podpísač Jeho královské pisoárny. Se změnou dvorních předpisů vypadne z výplatní listiny i z paměti dějin.

Komunista je nálepka matoucí natolik, že bych se přimlouval za označení znakem podstatným, např. debil nebo svinák.

Je totiž jasné, že kdyby zde zuřil jiný režim - fašismus, Nejsvětější Rudý Kmerismus, Totální šintuismus, ale i Nejlidumilnější agrární kosmopolitismus, kdo by se to skrýval pod kutnou okresního nadjáhná, kdepak by to každé ráno navlékal bílé punčochy obergruppenführera OV Hitlerjugend? Ti samí Moravčíci, Turkové, Mollerové, pěkní Ptáčkové! Genetická předpojatost, nezdravé štáty rodičů, kteří se při počínání pohádali, morové postavení hvězd a militantně úchylácká výchova národní školy a sídla lištních smetišť modelují nahuste pluky lidí, kteří při správném impulsu a za dané situace vstoupí do strany, gardy, legie, oddílu. A vskutku nezáleží na tom, jestli u zrodu učení stál vynervovaný Marx s trýznivým zánětem vlasových míšků, ryšavý clytráček od Velhy nebo operatní Benito.

To učení je jen slupičkou, formou, ale obsah je stále stejný.

Nechci skepticky tvrdit, že nezáleží na systému, spíš jen upozornit, že ani i v ráji tržního hospodářství, kdy bohem budou peníze, Okresní magnostavitel nechá díky dlouhým prstům vyhodit pana podučitele jenom proto, že mu leze za ženou nebo se mu nelíbí stavitelova unifikovaná antiskologická urbanistika.

Západní demokracie mají relativně dost různých parlamentních brzd, a pokud je ministr vrah nebo pedofil, dlouho se na křesle neudrží. Spíš to bude horší skřeslem toho okresního stavitele.

Jsou to svině.

HYENINY SKURNY/DETAIL

DAK

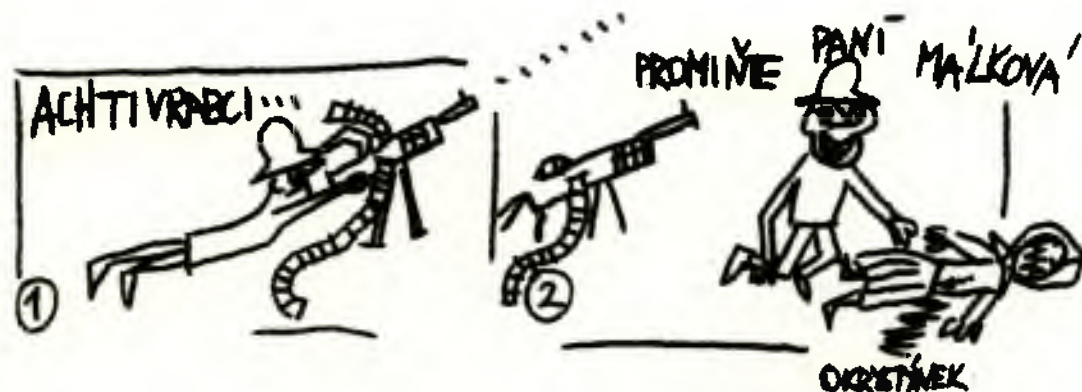
Z OHLASŮ NAŠICH ČTENÁŘŮ

Je až zarážející, co všechno se dostane do dnešního tisku. Uvědomuje si vůbec pan Květoš Krystýnek co může způsobit svým článkem "Za hysterií, za hystrií"..., promiňte, "Za historií, za historií" z 23. čísla I.D.?? I když tento plátek vychází v malém nákladu, je dosti možné, že se dostane jeden výtisk do rukou i vícero lidem. A kdo potom vysvětlí věřícím čtenářům, jak to vlastně bylo s Leopoldem Berchtoldem? Ten demagogicky překroucený článek Květoše Krystýnka? Je absurdní, co se z jeho článku dovídáme! Leopold a lidumil!! Dovolte, abych se zasmál! To víte, že se nezasměji- ner-totíž důvod ke smíchu! Tohoto předchůdce Mengelého může opěvovat jen velmi otrlý člověk. Začnu ale od začátku. Staral se o zavedení strojů v manufakturách, aby opatřil lidem práci. Není to počátek jeho vypočítavé likvidace lidí? Všichni dobře víme, že stroje nahrazují lidi. Proč Leopold chtěl, aby se propouštělo, to se dozvíte později. Leopold v době francouzských válek získal od chudých - a to bez daní - nad 10.000 zl. a ročně okrádal 80 až 100 sirotek. Že byl ke všemu ještě alkoholik, dokládá fakt, že založil v Buchlovicích vinice. A co udělal se zámky, které nám tu zanechali jeho předci, abychom v bud ucnu viděli, co dokázaly dřívější umné ruce? Založil v nich nemocnice! Nemusím vám jistě vysvětlovat, že nemocnice je továrna na nemocné. Nechápu, proč si Květoš Krystýnek plete pojem nemocnice s léčebnou. A to už jsme u toho, proč chtěl, aby se propouštělo a bylo mnoho chudiny. Ano, je to tak, chtěl, aby se tito chudáci u něj angažovali za byt a za ne-stravitelnou stravu jako profesionální "krysy" k jeho odporným, ohavným a nehumánním pokusům. Pana Krystýnka proto musíme odsoudit i za to, že překroutil i tato čísla. Roku 1808 bylo v Buchlovicích zaznamenáno na 315 úmrtí a v přílehlých obcích na 880. Nikoliv že by léčil, jak tvrdil pan Krystýnek, ale neopak zabíjel!! Jedním z nechutných pokusů Leopolda Berchtolda bylo uvádět závislé ubožáky do ~~xxx~~ stavu klinické smrti. Nezanechávalo to sice nějak znatelné potíže tělesné, jenže co se duševní stránky týče, bylo to určitě strašné! Důkazem toho je i skutečnost, že nyní, skoro po dvousta letech, se nedá s občany Buchlovic nikterak rozumně hovořit. A další věc! Vážení čtenáři, nenechte si všet bulíky na nos, že tzv. černá paní buchlovská se vyskytuje od 15. století. To je lež! Není pravdou ani to, že se nazývá černou dle svých šatů. Tato žena byla totiž jako první uvedena do stavu klinické smrti a protože ji Leopold nedokázal probít, dal ji k ledu a pokládal ji za odepsanou. Jenže tato dáma se přece jen probírala i přes omrzliny po celém těle/ právě po nich zčernala/ a uprchla z Leopoldových spárů. Není vyloučeno, že umí měnit podobu i pohlaví. Mám totiž dojem, že jsem se s ní setkal v podobě satrapčíka Špalka. Jedině rychlá pitva by dokázala, jestli je jeho mozek namrzlý nebo jde-li o mozek tuctového občana Buchlovic, postižený následky z Leopoldových experimentů.

Předem Vám, milí čtenáři, děkuji, že zapomenete na tu šílenou historku o nějakém lidumilu a dobrodinci Leopoldu Berchtoldovi.

Pane Krystýnku, Váš článek mi připadal, jako by jste chtěl prohlásit Leopolda za svatého. To vám nestačí jeden omyl s Anéšou??

Wictérie Bull

MÍSTOPIS JEDNÉ SCHIZOFRENIE /2. část/

Nikdo však už nespočítá, kolik z celkového počtu absencí a snad i sebevražd připadá na pracovní soboty. Billy nebo Harry přece nemůže mekat u mašiny! Stejně je tomu i v případě jednodenních svátků uprostřed týdne, kdy pro změnu Jaroslav Vomáčka chodí po svém bytě a nervózně kouří jednu cigaretu za druhou, neboť neví, co s volným časem. Zná totiž jen jednu zábavu a tou je tramp, jenže to jenom jako Billy, jinak ne!

Ostatně, domnívám se, že už jenom fakt, že naše primární, průmyslová sféra života společnosti je de facto v rukou jakýchsi "čičačů romantiky", je dostatečně zděšující. Nechci zde rozvíjet až hyperbolické líčení toho, co by se mohlo stát, kdyby došlo mezi trampy k "třídnímu uvědomění". Ale je třeba na to neustále myslet. Jakýkoliv silnější otřes naší ekonomiky a průmyslu vyvolá nedozírnou reakci právě v řadách trampů. Mají v rukou obrovskou moc, o které snad ani neví, ale střežme se toho, aby to zjistili. Bohudík, za posledních několik desítek let díky želvímu tempu průmyslu vpřed /mám na mysli náš hospodářský komplex! / k žádným vážnějším konfrontacím nedošlo a stereotyp zůstával zachován. Teď však s hrůzou očekávám, jaké důsledky bude mít zavedení tržní ekonomiky! Na tomto místě si nemůžu odpustit výše zavrženou hyperbolu: naše situace je podobná situaci pasažérů zámořského parníku, jehož kormidlo je v rukou opilého Old Shatterhanda. Zatím ještě nevystřízlivěl a jeho pěst ještě nedrtí spánkové kosti, zatím...

Ovšem ani pokud bychom trampům zachovali jejich striktní řád života, neznamená to, že nejsou svým způsobem nebezpeční. Stejně jako je pro celou společnost krajně nebezpečné, probudí-li se v Jaroslavu Vomáčkovi Billy zrovna uprostřed pracovního procesu, je pro jedince stejně nebezpečné, probudí-li se v sobotu u táborového ohně v Billym Jardu Vomáčka. A pokud se tak stane na popud příslušného jedince, není mu pomoci. Náznorněji si to demonstrováme na příkladě: je sobota večer, oheň praská, kytara hraje, někdo zpívá. Vy jste náhodou šel /šla/ kolem a mezi přítomnými jste poznal /a/ svého parťáka Jardu Vomáčku. Samozřejmě vaše první reakce je přijít k němu, poplácat ho po zádech a říct: Nazdar Jardo! Na to upozorujete, že společnost kolem ztichla a někdo pronesl hrobovým hlasem: Hele, Billy, ty toho cizince /cizinku/ znáš? Vy se samozřejmě budete snažit dokázat, že jste s Jardou dobří kamarádi a řeknete, že spolu děláte "v jedné fabrice, u jedné mašiny." Co bude následovat? V lepším případě rána pěstí. V horším - nůž mezi žebra! Kde se stala chyba? Billyho jste vytrhli ze snu, z krásného snu a připomněli mu, že není nic víc než Jarda Vomáčka - frézeř, který není na Divokém západě, ale kousek za Prahou či kdekoli jinde. Už jenom tenhle fakt je pro Billyho důvodem k tomu, aby vás seznámil se soudcem Lynchem. Nevím jak vy, vážení čtenáři, ale já se nemohu zbavit dojmu, že zde prostě máme co dělat s dr. Jekkylem a Mr. Hydem v novém balení. Problémem však zůstává jejich identifikace.

Po rámcovém objasnění příčin a některých důsledků trampingu, nám pak není zcela nepochopitelná snaha komunistických mocipánů o jeho vytlačení ze spektra zábavy naší mládeže. I když i v tomto případě se nevyhne paradoxu: před schizofrenií je tak vlastně chráněna společnost již dávno veskrze schizofrenická. Ale to je jiná kapitola.

Horst

VYŘČENÁ SLOVA / PODZIMNÍ FEJETON /

Nerad se opakuji, mnohdy se to stává chtěně i nechtěně každému z nás. Na inženýra Kunerta Zdenka jsem si již vzpomněl v mnoha článcích, které se dotýkaly jeho nechvalně proslulého ředitelství v lesním závodě v Buchlovicích v časech hluboké tmy, tentokrát mne k tomuto však donutil on.

Koncem října letošního roku jsem si vzal půlden dovolené, jdu k autobusu a keho tu vidím: Ano, byl to on, plíživý nomenklaturní kádr. Stál tam jako morový sloup a v tu chvíli se mi zazdalo, že něco visí ve vzduchu a vybavevala se mi melodie - a tu všichni dobře přece znáte - "...vstaneš noví bojovníci...", ale místo toho "noví" tam samozřejmě bylo "staří", otřepaní, netrestaní v peklu vyčkávající, aby ničili, dezinfekovali a naváděli zoufalství mezi lidem. Silný vítr se opíral do zad čekajících lidí a kdesi v dálce právě ulétávala plachetová střecha bývalé edborevé rady jako odlétají tažná ptáci do teplých krajín. Našemu ex - řediteli vládl dlouhý lovecký hubertus a sem tam si podržel rukou klobouk, aby mu v poryvu větru neuletěl. Svým zasněným zrakem pohlížel někde do neurčité směrem východním, kde ví, možná vyhlížel přiletět sovětských letadel nebo alespoň příjezd tankové baterie, ale nyní, soudruhu, už nepřijedou a váš výhledně zasněný zrak může pouze mluvit staré shráté balady vašich normalizačských choutek tak nadšeně realizovaných v 70. letech až do nadmíry zestráněných řad pracovníků lesního závodu, o čemž jsme se často mohli přesvědčovat na stránkách Šlovácké jiskry z článků profesionála v těchto věcech nejnadanějšího soudruha Skaličky. Vaše hlava, ex-řediteli-at klidně spočívá v nenávratných myšlenkách vaší bývalé "slávy", když jste byl neomezeným pánem buchlovských lesů/snad vám i v ty chvíle kolovala v žilách modrá krev/s hrstkou nejvěrnějších podruhů peníženým sluhou smetánky rodné partaje. A na škodu určitě nebude vám znovu připomenout vaši slavnou klasičku větu o nové vyrůstající aristokracii, ke které jste se hlasně počítal.

K autobusu přišel šofér, otevřel dveře a lidé našli dovnitř. Vedle ex-ředitele se posadil nějaký jeho známý, a tak bylo zaděláno k zajímavému hovoru. Po přisedicím bylo nápadně vidět, že patří k obdivovatelům spoluvedicím nomenklaturního kádra a zcela jistě četl tento muž Kunertův trháč/brožuru/"Za kloboukem zelený úlolek", možná se nad ní i pobavil, když bleumal autorovým cynismem popisujícím vybíjení lesní zvěře a nechutné scény tohoto vyvražďování korunované dojemnými úvody a závěrky o neporušené přírodě buchlovských lesů/??

Autobus se rozejel a oba muži pečali konverzovat a z neformální čiré debaty se vyvinul výpluk silných Kunertových slov, jeho vyvalených očí, šermujících rukou, gestikulujících rtů a svalů v obličeji. Zase byl v plné ráži tak, jako dříve kázal na všemožných schůzích, tak jako hlasně podpíreval čtyřicetileté bourání základů naší nyní rozvrácené republiky a jak se aktivně podílel svou někdejší neomezenou mocí na devastaci lesní krajiny a pozvolném přeměňování chřibských bučin na jehličnaté celiny. Od šermujících rukou doléhala slova napadající všechno nové, co bylo nastoleno po 17. listopadu a jeho soused jenom souhlasně kýval a krčil se v sedadle tak, jako se dříve krčil na schůzích a zvedal ruku v okamžiku, kdy k tomu byl vyzván.

Kritika je v současnosti nutná, ne všechno se vyvíjí tak, jak bychom si představovali, ale kritika, vlastně zpochybňování podstaty změn z úst jmenovaného soudruha není podnětem, ale jeho sprostou nehorázností. Připomíná mi to krysu vylézající z díry a plivající na všechny strany jed.

Jak jsem již uvedl, vynutil si tento fejeton sám ex-ředitel. Kdyby raději v autobusu seděl a kál se a nemluvil raději nic, neboť za něj mluví dostatečným jazykem jeho činy, kterými dával "poslední hryz" zdevastované přírodě a zplundrovanému státu.

Díky vám, soudruhu smerte, to vy jste nám pomáhal otevírat v čase tmy oči, abychom rozpoznali dobré od špatného, nabubřelé od upřímného, to vy jste nám pomohl utvrdit naši mysl v tom co chceme, koho chceme a hlavně co nechceme a koho nechceme. Teď se nám jenom smějete, jak se bojíme v tom očistném bahně a ty vaše autobusové nářky, ty nám v ničem nepomohou. Žijte si ještě v klidu a míru své "zasloužené" peníze vaší penze. Obávat se můžete pouze toho, že vám tuto penzi někde zkrátí podle toho, co jste vykonal a jak jste vykonal. U vás pak bude rozhodování velmi jednoduché, postačí krátká procházka buchlovskými horami. Osobně si myslím, že místo pobírání důchodu byste měl každý měsíc státu platit a zadarmo pracovat do 100 let.

Upřímně : Krystýnek Květoš
1990

TAKHLE JSEM SI TEDA OBSLUHU
A DOLE BEZ" NEPŘEDSTAVOVAL

JME

H A R A B U R D A

Vážení příznivci!

Otvíráme dnes zcela novou rubriku specifikovanou jako nepravidelnou přílehu již beztoho nepravidelné ilegální demokracie. Je určena především příslušníkům opačného pohlaví než jsou mužatky. A jelikož neznáme nikoho z takovéto skupiny, kdež by četl I.D., nemusíme se brát servítky tolik obvyklé při přiblížování problémů tzv. "šlevědicím", jak říká jeden z našich dopisovatelů. Výmaz servítků nám pak za odměnu umožní dobrat se velmi praktických návodů v oblasti blízké nežnému pohlaví - tedy abychom nechodili dleuho kolem horké kaše, v oblasti odívání, v hájemetví paní Mědy.

Tahle vrtešivá dáma si ochečila milióny ba i miliardy paní a dívek a prostřednictvím jejich druhých poleviček ruinuje si veselé rodinné rozpočty. Křete jsme se v naší rubrice zaměřili na hledání východiška z tohoto bludného kruhu, jehož těžšíště spočívá p nejvíce v odpovědi na otázku, zdali se dá bez finančního úpadku uspokojit touha po šatech a módních doplncích i u té nejnáročnější ženy.

Už samotný název přílehy napovídá, že u nás si může přijít na své skoro každá žena, aniž by výdaje za "koupené" zboží ohrozily výrazněji ostatní položky rozpočtu. Ano "HARABURDA" představuje chudší příbuznou populárního německého časopisu "BURDA". Zdálo by se, že česko-slovenská žena nemá ne menší šanci přiblížit se výbaveu šatníku své německé kolegyni. Ky se však na tomto místě I.D. pokusíme občas dokázat, že díky husté síti smetišt a černých skládek na území ČSFR, nemusí být rozdíl v odívání na západ od Krušných hor a u nás až tolik propastný.

Dnešní kapitolu věnujeme medě v období morevé rány. Čtete dobře - a pokud se přece divíte, proč zabýváme zrovna tak nechutným tématem, stačí si uvědomit, že času není nazbyt. Chelera je už v Moskvě, úplavice si úspěšně postupuje Ruzanskem, takže ani "černá smrt" na sebe jistě nedá dleuho čekat. Jelikož se mer šíří poměrně rychle /viz. srovnávací tabulka/

Poměrné znázornění rychlosti šíření několika médií

zvuk _____ /pekr. přátel/

mer _____

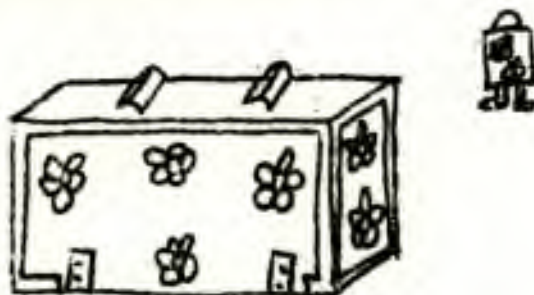
autobus ČSAD _____

bude záhedne přichystat se a předstihem na onu odpernou událost. Rádi bychom předeslali, že ani žena nakažená by neměla tupě rezignovat na vzhled svého zevnějšku. Právě naopak! I přes vředy a boláky, smýkavé bolesti hlaviška a končetin, se lze prezentovat v adekvátní společnosti na úrovni, pokud ovšem využijete námi doporučené nabídky vhodného sortimentu kostýmů. S modely z HARABURDY máte zaděláno na přední umístění v soutěži o MISS sběrného lágru. S naší výbaveu přioravíte ostatním postiženým poslední atraktivní koncert šarmu a elegance před vhozením do společného hřebu. Ale raději si pospěšme s konkrétním popisem modelu, poněvadž dleuho se v něm chodit nedá - čili v době nástupu meru musíme mít již jednotlivé součásti kompletu vyžehleny a poskládány v truhlici po babičce /viz. obr. 1/

H A R A B U R D A /2/

.....

Obr. 1 : Obvyčejná truhlice po babičce. Díky optimisticky vyvedenému estetě nepozná nikdo nepovolaný, že skrývá v útrebách oděv pro morovou sezónu. V pozadí babička po truhlici.

Unifikačním dílem trejdílného kompletu jsme zvolili splývavou plachtu s jemným plíživáním v podélných směrech. Její nevstíravá bílá barva dokonale ladí jak se zarudlým obličejem v počáteční fázi chřebky, tak i s černou hubou v konečném stádiu. Plíživání není samostatnou ozdobkou. Plášt díky vlisům nepřiléhá celým povrchem k povrchu rozbelavělé kůže, čímž umožňuje takřka bezbolestný pohyb při chůzi a zpočátku i při náročnějších činnostech, jako např. při odebíráni identifikačních krupenů umírajícím, zatlačení očí nebo stahování prstenů z prstů. Kanálky mezi jednotlivými vlisy pak slouží k odvádění hromadícího se hnisu. Je možné svést je do jediného vývodu, který končí ve spodní části zadního dílu pláště, kudy se hnis dostává na svobodu. Jako inspiračního zdroje bylo použito starověkých uniforem římských legionářů v Palestině za vlády císaře Tiberia. Mine de očí bijící praktičností a pohodlností svrchního pláště se nabízí i tradicionalistický výklad objasňující oprávněnost použití kostýmu i za současné morové epidemie. Zde, v římské židovské provincii, byl totiž mor poprvé vědecky popsán Aeskulapem, t.č. kvesterem 6. legie.

Působivým doplňkem jednodílného fasetového svrchníku je speciální pokrývka hlavy, těsně obepínající vlasy porostlou část lebky. Materiál čepečku, zabránujícího vypadávání vlasů, aby obtěžovaly nemocného na každém kroku, ponecháváme na libovůli ubožákův. Největším může posloužit olka skořápky pštrosího vejce, ti chudší vystačí s kuskem gumy z prokepnutého míče. Celkovou úpravu hlavové části kompletu něžně dokresluje vysece funkční držák hlavy. Technicky jednoduché zařízení umožňuje uživateli vzpřímené držení hlavy i v posledních hodinách života, kdy již krční svalstvo vypovídá poslušnost a postižená osoba působí sklesla až epilecky. Hořejší partie manekýny ukazují obrázek č. 2.

Obr. 2. Manekýnka M. von Z. rez. A. si ráda vylepšuje vizáž černými brýlemi

Blouhý černý šál kolem krku pak opticky rozmělní na první pohled monetární a jednobarevnou, užitečnou plochu modelu. Současně však ukrývá mokvavými skvrnami poseté hrdlo a jeho nadměrná délka umožňuje provádění

H A R A B U R D Y / 3 /

XX

šetných úřadů, zatouží-li majitel uschovat pod vrstvou látky též páchnoucí podobný obličej. Jako vhodná náhražka skutečné pletené vlněné šály namocela dobře poslouží několik sešitých stuh z pohřebních věnců, jakých se za náhrobní zdí povalují mraky. Považujeme za samozřejmé, že případné nápisy /přestože by částečně mohly naverbit k "věci"/, uživatel z estetických důvodů odstraní.

Obuv nikdy nepoužíváme, jelikož jakékoli omezení volného pohybu chodidla by nám způsobilo utrpení. Při předčasném opadávání masa z paty i křstek zánartních se bráníme křížovým vázáním - nejlépe řemínky z vepřových krupen / např. ze sviní, které též uhynuly na mor/. Při volbě správného způsobu se nám noha rozleží až těsně před smrtí, kdy maso prohnije natolik, až propadává mezerami mezi jednotlivými proužky kůže. Nutno podotknout, že při použití klasické obuvi by tlení nohy probíhalo několika násobně vyšší rychlostí a v extrémních podmínkách by se nám chodidla přetransferovala na kusy uhlí /lignitu/. viz. obr. 4/.

Obr. 4. Úprava nohy proti karbonizaci

Na obrázku č. 5 si můžete porovnat svoji vlastní představu o kompletním vzhledu morového modelu se skutečnou podobou tak, jak ji znázornil módní computer. Jsme hluboce přesvědčeni, že díky až puntičkářskému popisu, k němuž jsme se uchýlili, se oba obrazy v podstatě kryjí.

Závěrečný obrázek č. 6 je současně i epilogem dnešní kapitoly. Úplně nakonec bychom vás chtěli upozornit na příští kapitolu HARABURDY, která nese slibný název: "Jak se obléci k návštěvě smetiště."

J.M.C.

Obr. 5. M. von Z. rez. A. složité pózující v morovém modelu, jak o tom svědčí doprovodná stružka vytekající hnisu

Obr. 6. Majitel morového modelu dokázal vnutit hromadnému hrobu pečet své osobnosti

XX

Na čísle 24. se podíleli: M. Bull, K. Krystýnek, Why, Oták a J.M.C., a forst. V příštím jubilejním čísle si připomeneme osobnost J. Lennona článkem převzatým z časopisu "musician".

FOUS NA PRÁZDNINÁCH

HELE FOUS!

((()))

50

ZASE
NADRŽENEJ!

((()))

POJĎTE BLÍŽ,
HOLKY ZLATÉ...

((()))

CHA...CHA...

RA-TA-TA

RA-TA
TA

A JE
TO!